

Vec C-356/05

Elaine Farrell
proti
Alan Whitty a i.

[návrh na začatie prejudiciálneho konania
podaný High Court (Írsko)]

„Povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel — Smernice 72/166/EHS, 84/5/EHS a 90/232/EHS — Škody spôsobené cestujúcim vo vozidle — Časť vozidla neprispôbena na prevoz sediacich cestujúcich“

Návrhy prednesené 5. októbra 2006 — generálna advokátka C. Stix-Hackl . . . I - 3070
Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 19. apríla 2007 I - 3093

Abstrakt rozsudku

1. *Aproximácia právnych predpisov — Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel — Smernica 90/232 (Smernica Rady 90/232, článok 1)*

2. *Aproximácia právnych predpisov — Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel — Smernice 72/166, 84/5 a 90/232 (Smernice Rady 72/166, 84/5 a 90/232, článok 1)*
3. *Akty inštitúcií — Smernice — Priamy účinok (Článok 249 tretí odsek ES; smernica Rady 90/232, článok 1)*

1. Článok 1 tretej smernice 90/232 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa má vykladať tak, že mu odporuje vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú automobíлом nekryje zodpovednosť za ujmu na zdraví spôsobenú osobám cestujúcim v časti motorového vozidla, ktorá nebola projektovaná, ani konštruovaná so sedadlami pre cestujúcich.

nia povinného poistenia vo vzťahu k cestujúcim.

(pozri body 29, 36, bod 1 výroku)

Vzhľadom na to, že na jednej strane možnosť výnimky z povinnosti ochrany obetí nehôd je definovaná a vymedzená právom Spoločenstva a že na druhej strane si dosiahnutie cieľov právnej úpravy Spoločenstva vyžaduje jednotný prístup v poistnom krytí cestujúcich na úrovni Spoločenstva, členské štáty nie sú oprávnené zaviesť dodatočné obmedze-

2. Cieľom smerníc 72/166, 84/5 a 90/232 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel nie je harmonizácia režimov zodpovednosti za škodu v členských štátoch a podľa súčasného práva Spoločenstva členské štáty môžu voľne upraviť režim zodpovednosti za škodu, uplatniteľný na poistné prípady vyplývajúce z prevádzky motorových vozidiel. Členské štáty sú však povinné zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu uplatniteľná podľa ich vnútroštátneho práva bola krytá poistením v súlade s ustanoveniami troch vyššie uvedených smerníc.

Členské štáty musia okrem toho vykonať svoje právomoci v tejto oblasti v súlade s právom Spoločenstva a najmä s článkom 1 tretej smernice a vnútroštátne ustanovenia, ktoré upravujú odškodnenie poistných udalostí vyplývajúcich z premávky vozidiel, nemôžu zbavovať tento článok jeho potrebného účinku.

V dôsledku toho nemôže vnútroštátna právna úprava definovaná na všeobecných a abstraktných kritériách odmietať alebo neprímerane obmedzovať odškodnenie cestujúceho z jediného dôvodu jeho spoluúčasti na vzniku škody. Rozsah odškodnenia môže byť obmedzený iba vo výnimočných prípadoch, na základe individuálneho posúdenia a za rešpektovania práva Spoločenstva.

(pozri body 33 — 35)

3. Článok 1 tretej smernice 90/232 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pre-

vádzkou motorových vozidiel spĺňa všetky podmienky požadované pre vyvolanie priameho účinku a v dôsledku toho priznáva práva, ktorých sa jednotlivci môžu dovolávať priamo pred vnútroštátnymi súdmi. Vnútroštátnemu súdu však prislúcha overiť, či sa tohto ustanovenia možno dovolávať voči subjektu, akým je Motor Insurers Bureau of Ireland.

Smernice sa totiž nemožno dovolávať voči jednotlivcom, ale možno sa jej dovolávať proti štátu, bez ohľadu na postavenie, v akom štát vystupuje, či ako zamestnávateľ, alebo ako verejný orgán. Medzi subjekty, voči ktorým sa možno dovolať ustanovení smernice, ktoré môžu mať priame účinky, patrí orgán, ktorý bol bez ohľadu na svoju právnu formu v zmysle aktu verejnej moci poverený plniť pod kontrolou tejto moci službu vo verejnom záujme a ktorý na tento účel disponuje väčšími právomocami v porovnaní s pravidlami uplatniteľnými vo vzťahoch medzi jednotlivcami.

(pozri body 40, 44, bod 2 výroku)